

PÁ 16. září – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 56. kapitolu „Élí a jeho synové“ (PP 575–580; NUD 280–282) a 61. kapitolu „Zavržení“ (PP 616–626; NUD 306–310) z knihy Na úsvitu dějin.

Boží vůli se podřídíme, když zemřeme svým touhám a ambicím. Tak se otevírá cesta pro skutečnou službu jiným. Nestaneme-li se „živou obětí“ a nebudeme ustavičně otevření Božím hlasu, nemůžeme žít pro Boha. Abychom skutečně podřídili své touhy vůli našeho nebeského Otce, musíme si uvědomit, jak je nebezpečné spoléhat na sebe a na „náhrady“, které používáme místo Božího slova a jeho moci. Podřídít se Boží vůli je jádrem křesťanského života. Bůh může dopustit zkoušky, aby nás naučil závislosti na něm.

„Élího nedbalost je výstrahou pro každého otce i matku. V důsledku své neposvěcené lásky a neochoty splnit nepřijemnou povinnost sklízet ve svých odpadlých synech ovoce nepravosti. Před Bohem jsou vinni rodiče, kteří to dovolili, i děti, které se tak chovají. Kvůli jejich přestoupení od nich nepřijme žádnou obět ani dar.“ (CG 276)

Otázky k rozhovoru

1. Uvažujte, jakou nesmírnou lásku nám projevil Boží Syn, když jako člověk přišel na zem a zemřel za naše hříchy. Co v této souvislosti znamená sebeobětování a sebezapření pro dobro druhých? I když něco podobného nemůžeme udělat, je v tom princip, který bychom měli následovat. Jak se můžeme nechat vést příkladem sebezapření a podřízení, který nám ukázal Ježíš na kříži?

2. U mnoha lidí může představa podřízení se Bohu vyvolat strach – zvláště pokud dopředu netuší, co je čeká. Co byste poradili někomu, kdo spoléhá spíše na sebe než na Boha? Co byste mu řekli, abyste ho zbavili strachu z toho, že nezná – nebo nebude moci řídit – svou budoucnost?

3. Modlete se ve třídě za lidi, pro které je obtížné podřídít se Boží vůli. Důvěra v Boží vůli je jediná cesta k trvalému pokoji. Jak jim můžete pomoci pochopit, že se mohou Bohu podřídít, protože pro ně chce to nejlepší? Jak může Bůh využít tvou pomoc, aby jiní poznali jeho lásku a ochotu postarat se o ně?

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

19:15

✦ **Texty na tento týden - Fp 2:5–9; Ř 12:1.2; IS 2:12–3:18; IS 13:1–14; Za 4:1–14**

✦ Základní verš

„Amen, amen, pravím vám, jestliže pšeničné zrna nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek.“ (J 12:24)

Ježíšův obraz o osudu pšeničného zrna je okouzlující a výstižnou analogií podřízení se Boží vůli. Nejprve čteme, že zrna padne do země. Když vypadne ze stébla, neumí ovlivnit, kam a jak dopadne. Nemůže se rozhodnout, do jaké země padne a co bude v jeho okolí. Potom zrna čeká v zemi a vůbec netuší, co mu přinese budoucnost – vždyť je jen obyčejným pšeničným zrnem. Nakonec zanikne. Může z něho vyrůst stéblo a později klas, ale jen pod podmínkou, že se vzdá bezpečí a pohodlí, vzdá se toho, čím je. Aby se zrna změnilo v rostlinu, která přinese úrodu, musí „zemřít“ – vzdát se toho, čím bylo a čím je.

✦ Osnova lekce:

Hlavním tématem této lekce bude přijetí Boží vůle a podřízení se jí s důvěrou, i když jí plně nerozumíme. Povšimneme si pozitivních biblických příkladů (Ježíš, Samuel, Pavel), ale také situací, kdy to lidé nezvládli (např. Saul).

- Fp 2:5–9 - Ježíš jako vrcholný příklad pokory, tichosti a důvěry (neděle)
- Ř 12:1.2 - Pozvání přinést Bohu vlastní život jako obět' (pondělí)
- IS 3:6–10 - Samuelův příklad ochoty podřídít se Bohu (úterý)
- IS 13:8–14 - Saulova neochota podřídít se (středa)
- Za 4:1–7 - Zacharjášovo pozvání k důvěře (čtvrtek)

NE 11. září – ODEVZDAT SE DO SLUŽBY

Fp 2:5-9 „⁵Necht' je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši: ⁶Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, ⁷nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka ⁸se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. ⁹Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno...“

PO 12. září – ZEMŘÍT SÁM SOBĚ

Ř 12:1.2 „¹Vybízím vás, bratří, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou obět'; to ať je vaše pravá bohoslužba. ²A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.“

ÚT 13. září – OCHOTA POSLOUCHAT

IS 3:6-10 „⁶Ale Hospodin zavolal Samuela znovu. Samuel vstal, šel k Élímu a řekl: „Tu jsem, volal jsi mě.“ On však řekl: „Nevolal jsem, můj synu, lehni si zase.“ ⁷Samuel ještě Hospodina neznal a Hospodinovo slovo mu ještě nebylo zjeveno. ⁸A znovu, potřetí, zavolal Hospodin Samuela. On vstal, šel k Élímu a řekl: „Tu jsem, volal jsi mě.“ Tu Élí pochopil, že mládence volá Hospodin. ⁹I řekl Élí Samuelovi: „Jdi si lehnout; jestliže tě zavolá, řekneš: Mluv, Hospodine, tvůj služebník slyší.“ Samuel si tedy šel lehnout na své místo. ¹⁰A Hospodin přišel, stanul a zavolal jako předtím: „Samueli, Samueli!“ Samuel odpověděl: „Mluv, tvůj služebník slyší.““

IS 2:12-36 „¹²Synové Élího byli ničemníci, neznali se k Hospodinu. ¹³Uplatňovali vůči lidu tento kněžský rád: Kdykoli někdo připravil obětní hod, přicházel kněžský mládenc s trojzubou vidlicí, právě když se maso vařilo. ¹⁴Vrazil ji do kotle nebo do hrnce, do kotlíku nebo do pekáče, a co vidlice zachytila, to si bral kněz pro sebe. Tak to dělávali všem z Izraele, kteří tam do Šíla přicházeli. ¹⁵Dokonce dříve než obrátili tuk v obětní dým, přicházel kněžský mládenc a říkal obětujícímu muži: „Dej knězi maso na pečení. Nepřijme od tebe maso vařené, ale syrové.““

¹⁶Když mu ten člověk řekl: „Napřed se musí obrátit tuk v obětní dým, pak si vezmi, po čem toužíš,“ odpovídal: „Nikoli. Dej to hned. Nedáš-li, vezmu si to násilím.“¹⁷Hřích těch mládenců byl před Hospodinem nesmírně veliký, protože lidé znevažovali Hospodinovy obětní dary.¹⁸Ale Samuel konal službu před Hospodinem, mládeneček přepásaný lněným efódem.¹⁹Jeho matka mu dělávala malou pláštěnku a rok co rok mu ji přinášela, když putovala se svým mužem, aby obětovali výroční oběť.²⁰Él žehnal Elkánovi a jeho manželce. Říkal: „Nechť tě Hospodin zahme potomstvem z této ženy místo vyprošeného, který byl vyprošen pro Hospodina.“ Pak odcházeli domů.²¹Hospodin navštívil Chanu a ta otěhotněla a porodila tři syny a dvě dcery. Mládeneček Samuel však vyrůstal při Hospodinu.²²Él byl již velmi starý. Slyšel o všem, čeho se dopouštěli jeho synové na celém Izraeli, i o tom, že obcovali se ženami konajícími službu u vchodu do stanu setkávání.²³Říkal jim: „Proč děláte takové věci? Ode všeho lidu slyším o vás samé zlé věci.“²⁴To nejde, moji synové! Není to dobrá zpráva, kterou slyším; svádíte Hospodinův lid k přestoupením.²⁵Jestliže hřeší člověk proti člověku, je rozhodčím nad ním Bůh. Zhřeší-li však člověk proti Hospodinu, kdo nad ním bude rozhodčím?“ Ale oni svého otce neposlouchali. Hospodin tedy rozhodl, že propadne smrtí.²⁶Mládeneček Samuel však prospíval a byl oblíben u Hospodina i u lidí.²⁷Tu přišel k Élímu muž Boží a řekl mu: „Toto praví Hospodin: Což jsem se nezjevil právě tvému rodu, když byli v Egyptě v područí domu faraónova?“²⁸Vyvolil jsem si jej ze všech izraelských kmenů za kněze, aby na mém oltáři přinášel zápalné oběti, aby pátil kadidlo a nosil přede mnou efód. Tvému rodu jsem dal všechny ohnivé oběti synů Izraele.²⁹Proč pošlapáváte můj obětní hod a dar, které jsem přikázal pro tento příbytek? Cítí jsi své syny více než mne. Zloustili jste z prvotin všech obětních darů Izraele, mého lidu.³⁰Proto slyš výrok Hospodina, Boha Izraele. Prohlásil jsem sice , že tvůj dům a tvůj rod budou přede mnou konat svůj úřad věčně. Ale nyní je toto Hospodinův výrok: Jsem toho dalek! Ty, kdo mě ctíš, poctím, ale ti, kdo mnou pohrdají, budou zlehčeni.³¹Hle, přicházejí dny, kdy odetnu rámě tobě i tvému rodu, takže tvůj dům zůstane bez starce.³²Spatíš souzení, jež dolehne na příbytek při všem dobrém, co Bůh učiní Izraeli. Už nikdy nebude v tvém domě stařec;³³jen jediného z tvých od svého oltáře nevyhladím. Tvé oči vyhasnou a tvá duše se naplní steskem; všichni, kdo rozmnoží tvůj dům, zemřou v mužném věku.³⁴Co přijde na oba tvé syny, Chofnůha a Pinchasa, bude pro tebe znamením: oba zemřou v týž den.³⁵Sobě však ustanovím věrného kněze, který bude konat, co mám na srdci a v mysli. Vybuduji mu trvalý dům, kde bude vykonávat po všechny dny svůj úřad před mým pomazaným.³⁶Každý pak, kdo zbudě v tvém domě, přijde se mu poklonit kvůli kouzku stříbra a bochníku chleba a řekne: „Připoj mě prosím k některé skupině kněží, abych s nimi mohl jíst sousto chleba.““

1S 3:1-21 „Mládeneček Samuel vykonával službu Hospodinovu pod dohledem Élího. V těch dnech bylo Hospodinovo slovo vzácné, prorocké vidění nebylo časté.²Jednoho dne ležel Éli na svém místě. Oči mu začaly pohasínat, takže neviděl.³Boží kahan ještě nezhasl a Samuel ležel v Hospodinově chrámě, kde byla Boží schránka.⁴Hospodin zavolal na Samuela. On odpověděl: „Tu jsem.“⁵Běžel k Élímu a řekl: „Tu jsem, volal jsi mě.“ On však řekl: „Nevolal jsem, lehni si zase.“ Šel si tedy lehnout.⁶Ale Hospodin zavolal Samuela znovu. Samuel vstal, šel k Élímu a řekl: „Tu jsem, volal jsi mě.“ On však řekl: „Nevolal jsem, můj synu, lehni si zase.“⁷Samuel ještě Hospodina neznal a Hospodinovo slovo mu ještě nebylo zjeveno.⁸A znovu, potřetí, zavolal Hospodin Samuela. On vstal, šel k Élímu a řekl: „Tu jsem, volal jsi mě.“ Tu Élí pochoopil, že mládence volá Hospodin.⁹I řekl Éli Samuelovi: „Jdi si lehnout; jestliže tě zavolá, řekneš: Mluv, Hospodine, tvůj služebník slyší.“ Samuel si tedy šel lehnout na své místo.¹⁰A Hospodin přišel, stanul a zavolal jako předtím: „Samueli, Samueli!“ Samuel odpověděl: „Mluv, tvůj služebník slyší.“¹¹Hospodin řekl Samuelovi: „Hle, já učiním v Izraeli něco takového, že bude znít v obou uších každému, kdo o tom uslyší.¹²Onoho dne uvedu na Élího všechno, co jsem ohlásil jeho domu, od začátku až do konce.“¹³Oznámil jsem mu, že jeho dům odsuzují navěky pro nepravost, o které věděl: Jeho synové přivolávají na sebe zlořečení, on však proti nim nezakročil.¹⁴Proto jsem o Élího domu přísahal: Dům Élího nebude nikdy zbaven viny ani obětním hodem ani obětním darem.“¹⁵Samuel ležel až do jitra. Pak otevřel dveře Hospodinova domu. Samuel se bál oznámit Élímu to vidění.¹⁶Él si však Samuela zavolal a pravil: „Samueli, můj synu!“ On odpověděl: „Tu jsem.“¹⁷Otázal se: „Co to bylo, o čem s tebou mluvil? Nic prosím přede mnou nezatajuj! Ať se tebou Bůh udělá, co chce, jestliže přede mnou zatajíš něco z toho všeho, o čem s tebou mluvil!“¹⁸Samuel mu tedy oznámil všechno a nic před ním nezatajil. A on řekl: „On je Hospodin. Ať učiní, co je dobré v jeho očích.“¹⁹Tak Samuel vyrůstal a Hospodin byl s ním. Nedopustil, aby některé z jeho slov padlo na zem.²⁰Celý Izrael od Danu až k Beer-šebě poznal, že Samuel má od Hospodina prorocké pověření.²¹Hospodin se mu dával i nadále vidět v Šílu; Hospodin se totiž v Šílu zjevoval Samuelovi svým slovem.“

ST 14. září – POCIT NEZÁVISLOSTI

1S 13:8-14 „Čekal sedm dní do chvíle, kterou určil Samuel, ale Samuel do Gilgálu nepřicházel a lid se od Saula rozprchával.“⁹Saul tedy řekl: „Přineste ke mně oběť zápalnou a pokojnou.“ A obětoval zápalnou oběť.¹⁰Sotva skončil obětování zápalné oběti, přišel Samuel. Saul mu vyšel vstříc a pozdravil ho.¹¹Samuel se ho otázel: „Cos to udělal?“ Saul odvětil: „Když jsem viděl, že se lid ode mne rozprchává, neboť tys k určenému dni nepřicházel, a že se Pelištejci shromáždili v Mikmásu, ¹²řekl jsem si: Pelištejci teď sejdou proti mně do Gilgálu a já jsem si nenaklonil Hospodina. A tak jsem se opovážil zápalnou oběť obětovat sám.“¹³Samuel nato Saulovi řekl: „Počínal sis jako pomateneček. Nedbals příkazu, který ti dal Hospodin, tvůj Bůh. Tak by byl Hospodin upevnil tvé království nad Izraelem navěky.“¹⁴Teď však tvé království neobstojí. Hospodin si vyhledal muže podle svého srdce. Jemu Hospodin přikáže, aby byl vévodou nad jeho lidem, protože ty jsi nedbal toho, co ti Hospodin přikázal.“

1S 10:1 „Samuel vzal nádobku s olejem, vylil mu jej na hlavu, políbil ho a řekl: „Sám Hospodin tě pomazává za vévodu nad svým dědicstvím.“

1S 10:8 „Potom sestoupíš přede mnou do Gilgálu a já sestoupím k tobě, abych obětoval zápalné oběti a připravil hody oběti pokojné. Sedm dní budeš čekat, než k tobě přijdu. Pak ti dám vědět, co máš udělat.“

1S 13:1-7 „U plynul rok Saulova králování. Když kraloval nad Izraelem druhý rok, ²vybral si z Izraele tři tisíce mužů ; dva tisíce jich bylo se Saulem v Mikmásu v Bételském pohoří, tisíc jich bylo s Jónatanem v Giběji Benjamínové; zbytek lidu rozpustil, každého k jeho stanům.“³Jónatan porazil výsostně znamení pelištejské v Gebě. Pelištejci o tom uslyšeli, proto dal Saul troubit na polnici po celé zemi. Rekl: „Ať to Hebrejové slyší!“⁴Tak uslyšel celý Izrael: „Saul porazil výsostně znamení pelištejské.“ Tím vzbudil Izrael u Pelištejců nelibost. Proto byl svolán lid k Saulovi do Gilgálu.⁵Pelištejci se shromáždili, aby bojovali s Izraelem. Měli přičít tisíc vozů, šest tisíc jezdců a lidu takové množství jako písku na mořském břehu. Přitáhli a utábořili se v Mikmásu na východ od Bét-ávenu.⁶Izraelští muži viděli, že se dostali do tísne a že lid je sklíčen. Lid se ukrýval v jeskyních, rozsedlinách, skalních stržích, slujích a jamách.⁷Hebrejové přešli Jordán do země gádské a gileádské, zatímco Saul byl ještě v Gilgálu; všechny lid, který šel za ním, byl zděšen.“

ČT 15. září – NÁHRADY

Za 4:1-7 „¹Potom mě posel, který se mnou mluvil, znovu vzbudil jako toho, kdo musí být probuzen ze spánku, ²a zeptal se mě: „Co vidíš?“³Odvětil jsem: „Hle, vidím svícen, celý ze zlata, a na něm nahoře mísa se sedmi kahany. Všechny kahany na něm mají nahoře po sedmi hubičkách.“⁴A nad ním dvě olivy, jedna z pravé strany a druhá z levé strany mísy.“⁵Nato jsem se zeptal posla, který se mnou mluvil: „Co to znamená, můj pane?“⁶Posel, který se mnou mluvil, mi odpověděl. Řekl mi: „Ty nevíš, co to znamená?“⁷Řekl jsem: „Nevím, můj pane.“⁸Nato mi řekl: „Toto je slovo Hospodinovo k Zerubábelovi: Ne mocí ani silou, nýbrž mým duchem, praví Hospodin zástupů.“⁹Čím jsi ty, veliká horo, před Zerubábelem? Rovinou. On vynese poslední kámen za hlučného provolává ní: „Jeruzalém došel milosti!““

Za 4:8-14 „⁸I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: „⁹Ruce Zerubábelovy tento dům založily, jeho ruce jej také dokončí. I poznáš, že mě k vám poslal Hospodin zástupů.“¹⁰A kdo pohrdal dnem malých začátků , radostně bude hledět na olovnici v ruce Zerubábelově.“ „Těch sedm, to jsou oči Hospodinovy, prohledávající celou zemi.“¹¹Nato jsem mu řekl: „Co namenaží ty dvě olivy po pravé i po levé straně svícnu?“¹²A dále jsem se ho otázel: „Co namenaží ty dva trsy oliv, které jsou nad dvěma zlatými žlábkami, jimiž vytéká zlato?“¹³Tu mi řekl: „Ty nevíš, co to znamená?“ Řekl jsem: „Nevím, můj pane.“¹⁴Odvětil: „To jsou ti dva synové nového oleje, kteří stojí před Pánem celé země.““

